

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

staten kommer til at lægge ca. 800 kr. ud. Derfor tror jeg, at der for så vidt ligger noget rigtigt i, at man beholder den og så ser, hvordan tingene udvikler sig — her tænker jeg på Rebsenge, som jeg tog som eksempel før — men jeg tror også, at man måske kunne opnå større samfundsmæssig økonomi ved at lægge det ud med græs og så leje det meget billigt ud.

Jeg gør mig ikke tanker om, at man fra den ene dag til den anden skal omlægge vores kornlovgivning, men jeg tror, at det er værd at tage under overvejelse, om man ikke fra dispositionsfondens side skulle gøre lidt på samme måde, som man har gjort, f. eks. når det drejer sig om oksekød. Er markedet overfyldt med oksekød, ja, så går man ind og støtteopkøber, og så lægger man det på lager; man realiserer det jo ikke til den pris, som markedet nu er klar til at betale, man lægger det på lager og afhænder det, når prisudviklingen og markedsudviklingen bliver bedre. Jeg tror på, at det vil være muligt uden at genindføre det gamle system med statslagre, og uden at staten har pligt til at købe det korn, som fremkommer, at føre en markedsplejepolitik på kornområdet ved at lægge det på lager i et vist omfang.

Må jeg så sige til hr. Jens Chr. Christensen og hr. Chr. Thomsen, der ligesom kappedes om at få paterniteten til den radikale fornuft, at den har de såmænd ingen andel i. At de nu føler, de er på linje med os, det er jo noget, som kun kan glæde mig. Vi har i lang tid sagt, at man skal ikke tro, at bare kornet er dyrt, så er alting godt, og det viser sig jo også nu, at selv om kornet er gået lidt ned i pris, så har produkterne ikke af den grund behov at gå i bund.

Morten Lange: Det synes at være et meget spændende lovforslag, vi har fået fat i her. Jeg tror, det på mange måder rører ved et meget centralt problem i dansk landbrug og ikke bare er denne lille seddel, som det ser ud til at være.

Jeg vil dog lige sige til landbrugsministeren, at han skulle læse meget omhyggeligt, hvad han selv sagde om monopolmyndighedernes virksomhed. Det var en meget, meget sælsom betragtning af en minister. Monopoltilsynet har den pligt at føre tilsyn med priserne — det skal det gøre — og hvis

en eller anden ansættelse er på kanten af monopolloven, skal det naturligvis blande sig i det, det er dets pligt. Hvis det ikke var sådan en rimelig ting, monopoltilsynet havde gjort, så havde landbrugsministeren såmænd slet ikke nogen som helst grund til at komme med et lovforslag. Men at lægge pres på monopolmyndighederne på den måde, som landbrugsministeren i realiteten gjorde det, selv med en indskudt sætning, der prøvede på at sige noget andet, det synes jeg er særdeles betænkeligt.

Hvad angår det lille belærende foredrag, jeg så fik fra venstres ærede ordfører, må jeg indrømme, at der var intet som helst i det, jeg ikke vidste, så belæringen var altså ikke så forfærdelig nødvendig. Men jeg har dog vel været her længe nok til at vide, at det er næsten et religiøst princip for kornlovgivningen i Danmark, at kornprisen skal bruges som regulator for svineproduktionen. Det har man gentaget igen og igen og igen, og det har også været faktisk lagt frem i en hel del af de indlæg, vi har fået her i dag. Så får jeg pludselig at vide, at det hele, der er galt, er, at der ikke er smågrise nok. Se, undskyld mig, vi kan jo godt tælle også i mit parti. Vi ved godt, at for at der skal blive store grise, så skal der være små grise først osv., osv. Men hvorfor er der for få smågrise? Ja, nu får vi at vide, at det skyldes nok afvandringen; det er minus 7.000 brugere om året. Ja men det er jo også en kendt faktor. Med andre ord, havde man holdt en lavere kornpris, end man har gjort, var der formodentlig blevet lagt nogle flere svin til. Det er vel meningen med at bruge kornprisen som regulator, at den bl. a. skulle kunne virke på den måde, og hvorom alting er, så er vores forsyninger ikke tilstrækkelige til at dække baconmarkedet i England, alt sammen noget, som vi jo åbenbart ved alle sammen, og hvor den mekanisme, vi har utænkt i stor sindrighed herinde, åbenbart ikke slår til.

Så fik jeg at vide, at professorer måtte ikke give råd i den slags anliggender. Undskyld mig, jeg er ikke her i min egenskab af professor i botanik; så ville jeg give nogle helt andre råd. Jeg er her i min egenskab af folketingsmand for socialistisk folkeparti, og som sådan agter jeg at føre de ting frem, jeg synes er rigtige. Dernæst fik vi at vide, hvad man skulle gøre i stedet for at